

Marts 1893, samt Bestemmelserne om Oberstløjtnanternes, Underskibsintendanternes og Reserveløjtnantselevernes Lønning i Lov om nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet af 24de Juli 1880.

Midlertidig Bestemmelse.

§ 10.

Bestemmelsen om Nedsættelse af Reserveløjtnantselevernes Lønning finder ikke Anvendelse paa de forinden denne Lovs Vedtagelse antagne Reserveløjtnantselever.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

§ 35 i Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15de Maj 1868 blev det bestemt, at Loven skulde underkastes en almindelig Revision inden Udgangen af Finansaaaret 1872—73, og saafremt denne ikke skulde føre til en ny Lov, hvert følgende Finansaar, indtil en anden Lov fremkaldtes.

§ Henhold hertil blev der ved Loven af 17de Maj 1873 bevilget Underofficererne et Tillæg til deres Lønning, voksende efter 10 Mars Tjeneste, men siden den Tid ere deres Lønninger ikke blevne forhøjede. Vel er der fra 1874—77 og fra 1880 til Dato tilstaaet dem Dyrtdstillæg, der noget forbedrede deres Kaar, men desuagtet maa det sikkert erkendes, at Underofficerernes Løn er meget ringe i Forhold til den Tjeneste, der forlanges af dem, og til det Bederlag, der bydes Mænd i civile Stillinger af tilsvarende Betydning.

Følge den ovenfor citerede Paragraf have Underofficererne et billigt Krav paa, at der tages Hensyn til de Forandringer, der siden Lovens Emanation ere foregaaede i saa godt som alle Livsforhold; dette har sikkert ogsaa været Lovens Mening, men dog ere Underofficerernes Lønningsvillkaar endnu de samme som for næsten 20 Aar siden. Man kan derfor ikke undres over, at Duffet om at faa deres Kaar forbedrede stadig mere indtrængende gør sig gældende hos Underofficererne, og at de, naar dette ikke opnaas, i stedse stigende Grad søge ud i civile Stillinger, der byde dem bedre Levevillkaar end

den militære Stilling. At dette virker i høj Grad skadeligt for Tjenesten, er indlysende. En saadan Udvandring af Underofficererne er allerede begyndt, og skulde den vedblive eller endog tiltage, vil Situationen i Fremtiden kunne blive betænkkelig.

Saafernt de i nærværende Lovforslag for Underofficerer opførte Lønninger, der betegne en beskedn Fremgang, maatte blive tilstaaede, vilde Forholdene dog formentlig bedres saa meget, at disse Mænd vilde se lidt lysere paa deres Stilling, og man tør haabe, at den største Trang derved vilde være afhjulpen.

Ved Fastsættelsen af Lønningerne er der gaaet ud fra de samme Beløb, som have været opførte paa de tilsvarende Lovforslag, der i de to sidste Samlinger have været fremsatte for Folketinget. Til disse Beløb er der i Overensstemmelse med hvad der blev foreslaaet af Folketingets Udvalg, som i Fjor behandlede det tilsvarende Lovforslag for Hærens Vedkommende, føjet en Erstatning for Afavn af Brød og Overmundering, stor 120 Kr. Dette Erstatningsbeløb er fremkommet saaledes, at der for Afavn af Brød er beregnet 40 Kr., medens de 80 Kr. er den ved Lov af 29de Marts 1893 om Tillæg til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15de Maj 1868 i § 1 fastsatte Munderingsgodtgørelse for samtlige Underofficerer og ligestillede. Som det vil erindres, kunne Underklasserne i Stedet for Brød in natura faa udbetalt Brødpenge, der fastsættes af de